

tilligemed Lovndkasket, anført, at det Gods, hvorom der saaledes her er Tale, for Universitetets Vedkommende udgjør 9 Fæstegaarde og 27 Fæstehuse, hvis Tilliggende i det Hele anbrager noget over 65 Tdr. Hartkorn. Der er nævnt Fæstegaarde og Fæstehuse og Hartkorn; her er saaledes ikke omtalt, hvorvidt Universitetet skulde eie enkelte ubebyggede Lodder, og hvorvidt disse skulde falde med ind under Lovens Bestemmelser. Jeg troer imidlertid at være vidende om, at Universitetet eier forskjellige ubebyggede Lodder, der efter alle de Oplysninger, jeg hidtil har kunnet faae, ere undergivne Fæstetvang og altsaa maae antages at ville komme ind under Loven. De ligge i Bindinge Sogn og benævnes Bindinge Kille-Bang eller ogsaa Bisby-Jord, da de forhen skulde have hørt til den nu nedlagte Landsby Bisby. Hidtil have de i en længere Arrække været bortfæstede til Gaardmænd og Huusmænd der i Eggen, men i den senere Tid — og det er det, der foranlediger mig til at spørge den ærede Minister, om de ikke maae antages at ville komme ind under nærværende Lovs Omraade — er der begyndt at gaaes frem med disse Lodder paa en anden Maade. Man har begyndt, efterhaanden som de bleve fæsteledige, at sætte dem til Forpagtnings-Auction; jeg har saaledes liggende for mig en Skrivelse fra Universitetets Dvæstor, hvori han til Nogle af de Vedkommende udtrykkelig siger, at i Genhold til de nugældende Regler skulde disse Lodder bortforpagtes ved offentlig Auction. Nu er det ganske vist, at endeel Lodder, som ligge ved Siden af hine, og som ogsaa høre med ind under Benævnelsen „Lillevang“, hvilke eies af Kjøbenhavns Magistrat og Roeskilde-Domkirke, behandles ganske som hidtil, det vil sige som Fæstejord; og det er ligeledes vist, at de Lodder, hvorom her er Tale, ere tiendepligtige, hvilket ogsaa synes mig at tyde hen paa, at de maae være undergivne Fæstetvang; men naar dette er Tilfælde, maa man jo antage, at det, Dvæstor her kalder, at de efter de nu gjældende Regler skulde bortforpagtes, er noget, der ikke er lovmedholdeligt. De Beboere, om hvem Spørgsmaalet er, staae i den fulde Overbeviisning, at det er ulovmedholdeligt, men i alt Fald er det af Bigtighed

for dem at faae at vide, hvorledes deres Stilling for Diebliffet er og maa betragtes. Det er derfor jeg ønskede at erfare, hvis den høitærede Minister seer sig istand til at udtale sig derom for Diebliffet, om disse Lodder ere undergivne Fæstetvang eller ikke, og om de ville komme ind under nærværende Lovs Omraade eller ikke?

Cultusministeren: Universitetet eier, som den sidste ærede Taler bemærkede, deels nogle ubeboede Lodder, der ubestridelig ere Kjøbstædsjorder, i Roeskilde Byes Bang, deels i et nær tilgrændsende Sogn nogle Lodder, med Hensyn til hvilke der kan være Tvivl, om de ere Kjøbstædsjorder eller ikke, skøndt der rigtignok synes at være Noget, der taler for, at de oprindelig ikke ere Kjøbstædsjorder; de ere imidlertid i den nye Matricul henførte til Domkirke-Sognet og betegnede som Kjøbstædsjorder. De ere, saavidt mig bekendt, ikke bortfæstede, og jeg troer, efter de Oplysninger, jeg har indhentet, at den ærede Taler befinder sig i en Misforstaaelse; de ere bortleiede, nogle af dem troer jeg til Kjøbstadsfolk, de fleste til nærboende Bønder. Jeg skal forøvrigt lade Sagen nærmere undersøge. Ere de bortleiede, falde de ikke under denne Lov, allerede af den Grund, at der ingen Fæstere er, der ifølge Loven kunne forlange deres Fæste forandret til Eiendom; ere de derimod virkelig bortfæstede, ville de jo af sig selv falde under Loven. Befindes de nu ikke at være bortfæstede, men bortleiede, og dette skulde være Uret, saa er jeg — da jeg ikke er retskyndig nok dertil — i dette Diebliff ikke istand til at afgjøre, om Stiftelsen desaaarsag kan rammes af noget Ansvar. Der mangler imidlertid dog i hvert Fald de Folk, der skulde ved Loven erhverve Ret, nemlig Fæsterner, forsaavidt de ikke have Jorderne i Fæste. Saaledes stiller Sagen sig i Diebliffet for mig.

Grundtvig: Naar den ærede Rigsdagsmand for Raaskov (Wegener) sagde, at han allevegne, hvor han hørte Tale om, hvor galt det gik med Fæstegodssets Overgang og med den hele Forandring paa Domainerne, altid modsagde dette, saa glemte han dog at modsige det i sin egen Mund. Kun det skal jeg derom bemærke. Det var forøvrigt for de mærkelige